

22@ en qüestió

ÍNDEX

Editorial.....	3
Ara cal reaccionar	
En portada.....	4
El Poblenou, cas d'estudi	
Canàries no ha de ser una presó de migrants	
Radiografia de la Primària al Districte	
PEUAT 2021, segones parts...	
Glòries, repassant la situació	
Programa d'Atenció Integral al pacient postcovid a l'EAP Ramon Turró	
Entre vinils i K7s.....	15
Escola de Vida Ritme i poesia	
Apropem-nos / Pla comunitari.....	17
La Taula d'Ocupació de Sant Martí i la participació del PDC del Poblenou	
Barri actiu.....	18
Una absència enlluernadora Morenatti, un Pulitzer de barri	
Receptes del món.....	20
Els alfajores de la Mabel	
Tauler de notícies.....	22
In via, Premi Solidaritat 22	
Premi europeu a la rehabilitació del conjunt de la Torre de les Aigües	
Elena Marzo, No es inspiración / 10 poemas, 1 historia Editorial Poesía eres tú, 2021	
La Plataforma d'Educació torna a sortir al carrer	
Homenatge als lluitadors contra les conseqüències de l'amiant	
L'enhorabona al Pau Bru Montoya i al Club d'Escacs Ateneu Colon	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: CP:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 20 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:
 IBAN:
 (Signatura)

Revista *El Poblenou* n.114
 JULIOL - 2021

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Gemma Canela

Col·laboradors: Marike Charlier, Marike Charlier, Josep Vallhonestà, Montserrat Pimienta Escríhuela, Josep M. Navarro, Marc Andreu, Fidel Masreal, Amador Pisabarro, Irene Julve Nieto, Jaume Badenes, Pere Maríné, María Jesús Pinto

Coordinació: Josep Pascual

Fotografies: Salva Clarós, Joan Maria Soler, Irene Julve Nieto, Arxiu de l'AVV de la Sagrada Família, Emilio Morenatti

Portada: Joan Maria Soler

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs
 Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotasignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Ara cal reaccionar

En aquesta revista com a AVV hem parlat prou de les conseqüències de la covid en tots els àmbits de la vida. Ha canviat l'activitat municipal i la nostra relació, com a moviment associatiu, amb el Districte de Sant Martí i amb l'Ajuntament de Barcelona. El 20 de gener vam tenir una trobada de la junta de l'AVV amb el Districte, en concret amb el regidor, tres consellers i conselleres de barri del Poblenou, el conseller tècnic i el gerent.

Tot i ser llarga la trobada, molts temes no es van poder tractar i vam acordar continuar-la. Instem que sigui ben aviat, que és urgent poder tractar bona part dels temes que afecten el Poblenou, un barri ple de reptes, problemes a resoldre i projectes a impulsar. No pot ser que la pandèmia alenteixi encara més una maquinària municipal que ha de ser àgil i ha d'exercir d'administració propera a la ciutadania i a les entitats. Més enllà de les bones formes exigim un Districte eficaç i proactiu.

A la reunió vam denunciar la manca de resposta municipal en aspectes fonamentals aquest darrer any. El Pla Comunitari del Poblenou, Apropem-nos, ha patit de forma permanent dificultats per dur a terme la feina de suport especialment a les persones més vulnerables del barri. És clar que cal seguir protocols de seguretat i prevenció davant la pandèmia, però alhora cal trobar solucions per garantir drets com l'educació, l'assessorament legal, la relació amb altres veïns... No hem vist aquesta voluntat decidida de garantir els serveis municipals a les persones que tenen més dificultats d'accés no presencial o de buscar fórmules imaginatives per tirar endavant projectes essencials per a les persones que més pateixen aquesta situació.

Vam dedicar molt temps a un tema desgraciadament d'actualitat al barri. L'anunci de l'imminent desallotjament dels habitat-

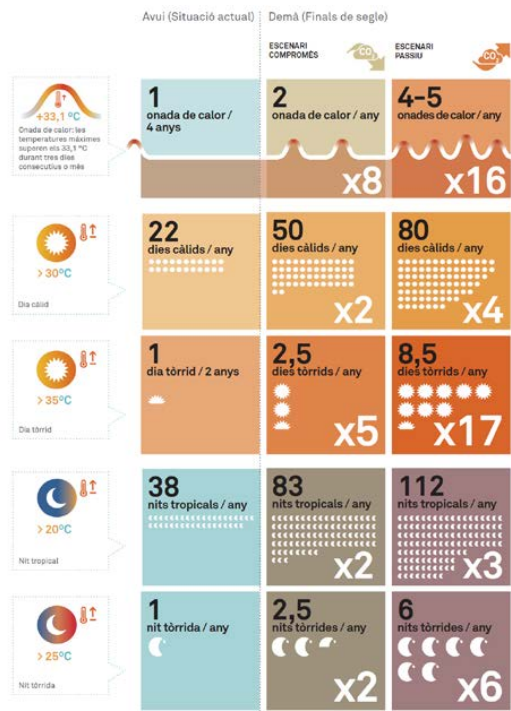
ges de l'Escocesa ens va portar a reiterar, davant el govern municipal, la nostra exigència de garantir una solució digna d'habitatge a les persones que hi viuen. No es pot fer el desallotjament sense arribar a aquestes solucions començant pels habitatges que tenen un risc estructural. Sí, l'Escocesa és un tema d'actualitat al barri, però cal anar més enllà. L'habitatge ha de ser prioritari per a les administracions, començant per qui en té més competències directes, però igualment el Districte l'ha de tenir com a prioritat. L'emergència d'habitatge segueix creixent i cal trobar solucions que permetin afrontar-la. Calen projectes que permetin la solució d'urgència per a tanta gent que ho necessita, però també impulsar solucions més estructurals i a llarg termini. Fa molt que exigim mesures en aquest sentit, però cada cop la situació és més crua.

També vam encetar un debat sobre els equipaments. Vam expressar la queixa per com s'ha replantejat el Pla d'Actuació del Districte (PAD) per aquest mandat. És clar que la nova situació obliga a replantejar projectes i prioritats, però s'ha fet sense comptar prou amb els moviments socials i sense tenir en compte molts debats que fa anys que ja hem fet. Exigim que s'abordi ja la construcció d'un nou centre municipal esportiu al Poblenou, que es plantegi el trasllat de l'institut 22@ ara provisionalment a Can Saladrigas, que s'impulsi el procés participatiu de la caseta de la Rambla, que es defineixi l'ús social i la gestió de l'equipament annex a l'escola Mar Bella...

La pandèmia ha afectat tots els àmbits i ens ha obligat a replantejar-nos com encarar els nous reptes. Cal que el Districte i l'Ajuntament assumeixin aquesta nova etapa amb una major capacitat per afrontar els grans reptes del barri i de la societat. I nosaltres, com a AVV seguirem treballant i instant el Districte a parlar-ne.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

El Poblenu, cas d'estudi

Guia per a uns barris inclusius i resilients davant el canvi climàtic

Aquest any la calor ha tardat a arribar, però ja tenim aquí la sensació de xafegor i ja patim per les males nits que ens esperen perquè fa calor i no corre l'aire. Una nit de calor és una cosa normal a l'estiu, però si parlem d'emergència climàtica és perquè el nombre de dies i sobretot, al nostre barri, de nits tòrrides va augmentant. Ja ho anem vivint i cada vegada les onades de calor seran més nombroses.

I està molt demostrada la relació entre excés de calor i mortalitat. A Barcelona mor un 27% més de gent quan es produeix una onada de calor (estudi ISGlobal). A Barcelona, es considera que hi ha onada de calor quan les temperatures màximes superen els 33,1° durant tres dies o més consecutius. La calor excessiva i sostinguda comporta un augment de la mortalitat i la morbiditat especialment en els grups més vulnerables, com la gent gran, els nadons, persones amb discapacitat física o intel·lectual que tenen limitada la mobilitat i l'autocura, persones amb patologies cròniques, les que prenen medicació que actua sobre el

sistema nerviós central i les que viuen en condicions socials precàries.

A més vivim en un barri de ciutat, on s'experimenta l'anomenada illa de calor urbana. Les estacions urbanes registren fins a 3° (mitjana anual) més que les de fora de la ciutat, i els màxims observats són de diferències de temperatura de fins a 7° o 8°.

Les previsions són d'estius més calorosos i més secs però també amb més episodis tempestuosos extrems

Un altre fenomen relacionat amb el canvi climàtic que encara podem intentar limitar, però no evitar, són les pluges torrencials. Les previsions són d'estius més calorosos i més secs però també amb més episodis tempestuosos extrems.

El risc d'inundació per manca de drenatge a Barcelona està condicionat pel perfil del terreny, l'alt grau d'impermeabilització i l'artificialització dels cursos naturals d'aigua. Aquest efecte es veu incrementat per les característiques del clima mediterrani, que es

caracteritza per concentrar la major part de les pluges en pocs episodis d'alta intensitat. Tots vam veure les destrosses de la tempesta Gloria fa un any i mig, tempesta que va posar en evidència un altre dels fenòmens que ja estem afrontant: el retrocés de les platges.

I això ens afecta a tots igual? No, és clar: si tens un bon aïllament o una bomba de calor a casa, segurament ho passaràs millor que els altres. Aquesta és una de les raons per les quals es diu que hi ha col·lectius més exposats als efectes del canvi climàtic. Per això, és fonamental actuar en l'espai públic per aportar solucions d'adaptació per a tots, i encarà més per a la gent en situació de pobresa energètica, que són els qui no poden mantenir una temperatura a la llar superior a 20° a l'hivern, o inferior als 25° a l'estiu o un accés a una quantitat d'aigua potable mínima.

L'espai públic té un paper determinant en la regulació de la temperatura, la qualitat de l'aire i el cicle urbà de l'aigua. La reverdificació i renaturalització de l'espai públic permet:

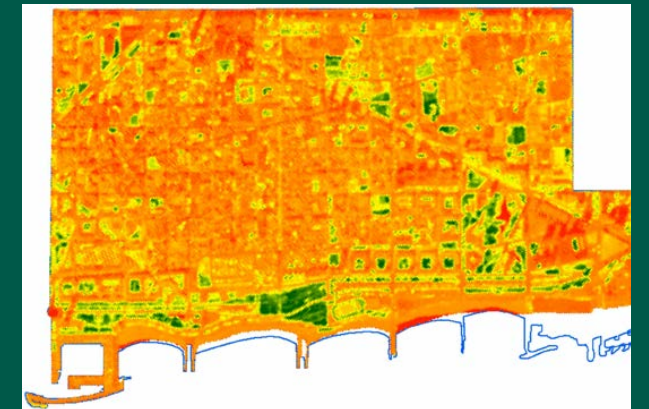
Planejament urbanístic

Malgrat que el planejament urbanístic reserva 1.276.693,74 m² de sòl per a zones verdes, un 19,8% del àmbit, en realitat el verd real, representa tan sols 367.500 m², un 5,69%

Això implica un total 2,67 m² de verd per habitant (front a la recomanació de l'OMS de 10 m² de verd per habitant)

L'NDVI d'hivern sense la canòpia arbòria

L'espai públic té un paper determinant en la regulació de la temperatura, la qualitat de l'aire i el cicle urbà de l'aigua

- Regular la temperatura, refrescant l'ambient i fent-lo més resilient a les onades de calor,
- Regular els efectes de les inundacions provocades per les precipitacions torrencials, en permetre la infiltració i limitar l'escorrentia amb tècniques com els sistemes de drenatge urbà sostenible (SUDS) que són dispositius amb un funcionament anàleg als processos naturals per filtrar, emmagatzemar, infiltrar i evaporar l'aigua de manera descentralitzada i complementària a la xarxa de col·lectors i grans dipòsits.

Aquestes són les raons que ens han mogut a treballar amb la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona en la creació de la Guia de Rehabilitació Climàtica dels Barris, amb el Poblenu, com a cas d'estudi.

Tot el que hem dit fins ara és conegut: les administracions rivalitzen amb les seves declaracions d'emergència climàtica, però ara cal que això s'exemplifiqui!

Creiem que només amb accions que comptin amb la veu dels veïns, podem fomentar una adaptació dels nostres barris en benefici de tots, i sobretot volem escampar el missatge, que la gent entengui els beneficis dels canvis proposats.

Per tant, la guia pretén aportar una eina que contribueixi a aconseguir els objectius plantejats al Pla Clima, de més espai verd, més superfície permeable i aprofitament del cicle de l'aigua a la ciutat.

El projecte està concebut, des de l'inici, com un treball entre Acadèmia i ciutadania per mitjà de tallers de treball en totes les fases de desenvolupament del projecte amb el propòsit d'aprofitar les sinergies entre veïns i veïnes, Acadèmia i Administració.

La guia incidirà en el compliment dels reptes de millora del confort tèrmic i acústic de la ciutat i la millora del coneixement de l'impacte del canvi climàtic sobre la salut i sobre les desigualtats socials i de gènere.

L'objectiu es generar indicadors mesurables que assegurin la millora en la qualitat de vida i la salut dels ciutadans i ciutadanes, especialment dels grups de població més vulnerables.

Per tal de poder avaluar les propostes, el projecte aplicarà la guia al nostre barri, simulant els efectes que aquestes mesures tindran al barri rehabilitat.

Els especialistes de la UPC ja han començat la seva diagnosi, basada en diferents anàlisis, i també mesures i tallers in situ.

- Es mira la qualitat de l'edificació: una baixa qualitat constructiva, amb aïllaments inexistents o inadequats, a més de ser ineficient des del punt de vista energètic, quan es vincula amb la pobresa energètica de les persones

residents esdevé un factor de vulnerabilitat extrema que cal conèixer amb detall.

- Estudia els efectes que tenen la impermeabilització dels paviments, la falta d'espais verds, les característiques de les façanes i cobertes i molts més paràmetres.

Com a veïns, estem aportant el nostre coneixement del medi i les nostres preocupacions per ajudar a definir els llocs on se centraran les propostes de rehabilitació climàtica. El 31 de maig vam fer una presentació en línia del projecte i de l'estat actual de la diagnosi, en què es van fer aportacions molt interessants.

El 14 de juny vam participar a la Segona Jornada de Medi Ambient organitzada per l'Institut Quatre Cantons en

Només amb accions que comptin amb la veu dels veïns, podem fomentar una adaptació dels nostres barris en benefici de tots

què alumnes de segon d'ESO van poder dir-hi també la seva.

A les nostres xarxes socials, es pot trobar la gravació de la primera presentació, i aviat us tornarem a consultar per assegurar que el projecte sigui de tots.

Com sempre, us animem a participar-hi i estem a la vostra disposició per a qualsevol aportació o suggeriment.

Marieke Charlier

Canàries no ha de ser una presó de migrants

Durant el 2020 més de 23.000 persones migrants van arribar a les costes de Canàries fugint de la persecució, la guerra o la pobresa. Aquesta xifra contrasta fortament amb les dades d'anys anteriors. Aquest 2021 també han rebut un gran nombre de migrants provinents d'Àfrica.

Les raons d'aquest augment d'arribades per l'anomenada ruta canària són diverses. La pandèmia de covid ha estat un factor important perquè les limitacions de moviments entre països ha barrat molts dels camins terrestres més tradicionals i ha fet impossible l'accés a molts dels punts de sortida, especialment de la ruta del Mediterrani. A això s'hi ha sumat la pressió policial i el control de fronteres. La pandèmia també ha agreujat la situació econòmica de moltes de les persones que es veuen obligades a migrar. Persisteixen les crisis humanitàries a l'Àfrica Occidental, els conflictes al Sahel, la guerra a Mali, l'ensorrament de les fonts d'ingressos tradicionals al Senegal per la venda dels drets pesquers a potències pesqueres com Espanya o

Xina i el saqueig de béns naturals per part de les transnacionals i els governs còmplices.

Amb l'increment d'arribades s'ha volgut crear alarmisme entre la població canària mostrant-les com una allau, però la realitat és que és una xifra molt petita si la comparem amb el nombre de migrants, sobre tot d'Amèrica del Sud, que arriben als aeroports amb visats de curta durada.

La Unió Europea mai podrà acabar amb els fluxos migratoris. Està convertint l'Atlàntic i el Mediterrani en una gran fossa comuna

L'arribada de pasteres a les Canàries durant el 2020 i la recent crisi de la frontera a Ceuta mostren que la política de fronteres de la Unió Europea mai podrà acabar amb els fluxos migratoris. Aquesta política és la responsable de les morts en els intents de guanyar una vida millor. Està convertint l'Atlàntic i el Mediterrani en una gran fossa comuna. L'Oficina Internacional de Migracions ha registrat 609 persones mortes en la

ruta canària el 2020, però això contrasta amb els 1.784 desapareguts o morts que dona el monitoreig de l'ong Ca-minando Fronteras, i ens fa pensar que són moltes més les persones que han trobat la mort a les aigües de l'Atlàntic.

La necropolítica juga amb la mort per tal de desincentivar els intents migratoris

El tancament de fronteres, l'enorme inversió econòmica de la UE en blindatge i militarització de fronteres, en l'externalització de fronteres derivant a tercers països la contenció de migrants, fa que les migracions es dirigeixin cada vegada més cap a rutes més arriscades. La ruta canària és particularment perillosa, amb punts de partida que van des del Marroc i el Sàhara, passant per Mauritània, fins a arribar al Senegal, trajectes de fins a 1.500 km, i una durada entre 24 hores i 10 o 14 dies. El fet, com fan les autoritats, de jugar amb la mort és el que es pot anomenar com una necropolítica que incrementa els riscos per tal de desincentivar els intents migratoris.

Aquesta política comporta que l'Estat vulneri la seva pròpia legalitat. Les persones que arriben a Canàries es troben amb detencions i privacions de llibertat, manca d'assistència lletrada, no identificació de col·lectius vulnerables, de nens i nenes que viatgen sols, de víctimes de tràfic de persones o possibles sol·licitants d'asil. Les imatges de centenars de migrants amuntegats al port d'Arguineguín a Gran Canària, sense sostre ni serveis bàsics, mostren

les indignes condicions a què es veuen sotmeses les persones. Les condicions del campament instal·lat de Las Raíces, a Tenerife, han estat tan pèssimes que moltes de les persones nouvingudes han preferit estar al carrer, sense recursos, abans d'estar-se en aquest recinte.

Les imatges del port d'Arguineguín han indignat moltíssimes persones i com a resposta han sorgit xarxes ciutadanes de solidaritat i suport a les persones migrants. Però aquestes imatges també han transmès una sensació de por i indefensió davant una situació que no és cap perill o amenaça. Per que si s'uneix a la deshumanització que es fa en mostrar-les com a persones mancades de qualsevol mena de dret, contribueix a l'expansió dels discursos racistes i d'odi.

El Pla Canàries està orientat al bloqueig i les devolucions

Arguineguín i Las Raíces són els símbols de l'intent d'implementar una política migratòria basada en el model d'illes gàbia, recollit en el recent Pacte Europeu de Migració i Asil. El desembre passat el govern va presentar el Pla Canàries, però aquest pla no fa més que refermar aquesta política. És un pla orientat al bloqueig i les devolucions, en què només seran traslladades a la Península persones especialment vulnerables. Està orientat a la retenció de persones en grans campaments o naus a l'espera de la seva deportació, i el fet que la proposta de creació de més places estables d'acollida a les Illes Canàries sigui en un nombre comparativament superior

als que hi ha a la Península mostra la voluntat de fer-ne un punt de contenció, una gàbia, de la migració.

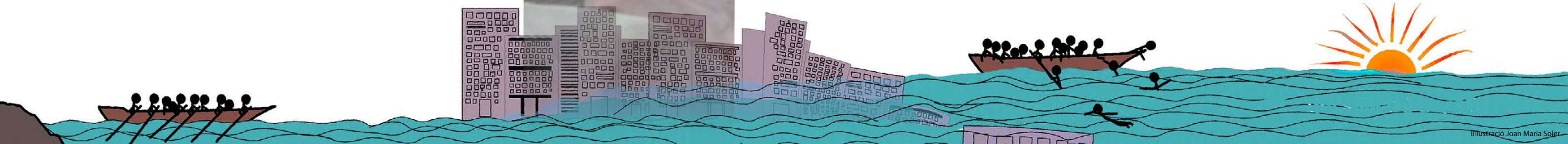
Ni les deportacions ni les llargues esperes en condicions inhumanes han de ser la resposta als intents de cercar una vida millor, al dret de migrar. Cal que les persones que es troben atrapades a Canàries puguin continuar el trànsit cap a la Península o altres destins.

El dret a demanar asil o protecció internacional no pot ser una cursa d'obstacles dissuasius no emparats per la llei. No és un dret retòric, l'Estat té el deure de facilitar-ne l'exercici donant assessorament legal amb el suport de professionals, donant suport lingüístic, psicològic, social i sanitari. L'allotjament de les persones nouvingudes ha de ser digne i cal destinar-hi els recursos personals i econòmics necessaris.

Les víctimes no són sols els migrants que moren o desapareixen sinó també les seves famílies que pateixen una veritable tortura en no saber res dels seus que van marxar, ja que les administracions no fan gens fàcil cercar informació sobre la vida o la mort de familiars, tot són obstacles. És per això que s'han d'implementar protocols d'atenció davant de les tragèdies migratòries.

Cal invertir en mitjans per salvar les persones, i abolir programes com Frontex, que l'únic que aconsegueixen, buscant frenar la migració, és augmentar les morts i el patiment de les persones migrants.

María Jesús Pinto

SABATERS DES DE 1870

Villarroya

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA **FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA**
¡Ché que horchata!
EL TIO CHE
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Joan Vall
Tot en Moda Home
C/. Ramon Turró, 216
tel. 932 210 084

CLINICA DENTAL GLÓRIES
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h / dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA
93 307 15 17
María Aguilo / Pujadas
DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS
FARMACOLOGIA

Radiografia de la Primària al Districte

Àrees Integrals de Salut (AIS) de Barcelona i Àrees Bàsiques de Salut (ABS)

Barcelona ciutat s'integra dins la Regió Sanitària de Barcelona que està formada per les comarques de l'Alt Penedès, Barcelonès, Baix Llobregat, Garraf, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental. Com a ciutat, però, Barcelona està dividida en quatre àrees anomenades Àrees Integrals de Salut (AIS): Dreta, Esquerra, Nord i Litoral Mar, la nostra.

Les AIS van néixer amb l'objectiu d'oferir atenció integral a la població d'un territori determinat, a través de la coordinació de les entitats dels serveis de salut i els seus professionals. Cada una està dirigida per un Comitè d'Àrea Integral de Salut (CAIS) i una Comissió Permanent. En aquests òrgans de govern la Generalitat hi està representada amb el 60% de membres i l'Ajuntament de Barcelona amb el 40%. L'AIS Litoral Mar abraça dos districtes: Sant Martí (districte 10) i Ciutat Vella (districte 1).

L'Autoritat Sanitària no es troba en els Ajuntaments dels districtes sinó en els òrgans de Govern de cada AIS i en el Consorci de Salut de Barcelona que té la direcció global i repeteix la proporció de poders de les AIS: 60% Generalitat, 40% Ajuntament. L'Ajuntament del districte (el Consell de districte amb regidor i consellers) no té l'autoritat de govern en sanitat, però sí funcions de control i impuls polític. I, ahora, hi ha un Consell de Salut que, encara que no té competències executives, té pes polític important si els veïns i veïnes decideixen organitzar-se.

Centres d'Atenció Primària del Districte

- **ABS (Àrea Bàsica de Salut):** És la unitat territorial més petita i bàsica de l'Administració Sanitària.
- **EAP (Equip d'Atenció Primària):** El conjunt de metges/ses, infermers/es, administratius/ves i treballadors/es social que donen serveis sanitaris a una Àrea Bàsica de Salut (ABS).
- **CAP (Centre d'Atenció Primària):** És

l'edifici, la instal·lació, on resideix un o diversos Equips d'Atenció Primària (EAP).

- **EPT (Equip Pediàtric Territorial):** Grup de pediatres que atenen diverses ABS que poden correspondre a diferents CAP. Això passa al Clot i ho comentarem més endavant.

En el mapa les ABS amb dígit 10 són del districte de Sant Martí, mentre que el dígit 1 correspon a Ciutat Vella. Si ens fixem en la taula de sota (quadre 1) veurem que el CAP de Sant Martí té dues ABS (Àrees Bàsiques de Salut), la 10H i la 10J amb els seus corresponents EAP (Equips d'Atenció Primària).

El nostre districte té 7 Centres d'Atenció Primària que són els que hem vist en la taula de més amunt i acullen 8 Equips d'Atenció Primària i un Equip Pediàtric Territorial. Serien 8 Centres si comptéssim el CAP Maragall que no hem inclòs al mapa perquè forma part de l'AIS Barcelona Esquerra i engloba Àrees Bàsiques de Salut de diversos districtes, una del nostre. Tampoc hi hem inclòs el CAP de la Mina perquè, encara que forma part de Salut Litoral Barcelona, pertany al municipi de Sant Adrià. A més dels CAP, Litoral Mar té també l'Hospital del Mar

amb l'Hospital de l'Esperança, el Centre Fòrum, un CUAP (Centre d'Urgències d'Atenció Primària), però d'aquests equipaments en parlarem un altre dia.

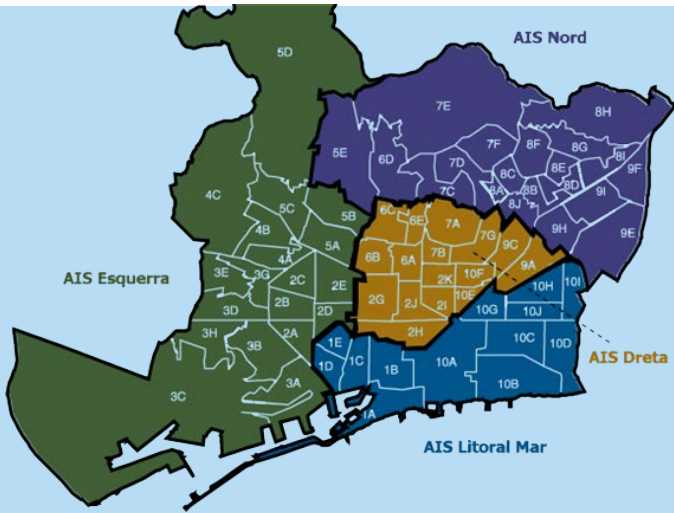
Visites presencials

En el quadre 2 podem veure com han afectat les restriccions per la Covid l'atenció als usuaris dels nostres CAP. Entre Ramon Turró i el Clot hi ha 14 punts de diferència percentual. Per què aquesta diferència en l'atenció? Caldria preguntar-ho al Clot. Si miréssim el conjunt de CAP de Barcelona ordenats segons l'atenció presencial, de major a menor, la situació del Clot encara ofereix més dubtes: entre els 78 equips de primària ocupa la posició 70.

En el global de Barcelona la primera posició l'ocupa l'Equip Pediàtric Territorial Casanova (pertanyent a l'AIS Esquerra) amb un 61% de presencialitat, i l'última l'Equip d'Atenció Primària Monumental 2J (pertanyent a l'AIS Barcelona Dreta) amb un 28% i una diferència de 33 punts percentuals respecte al primer. Per què aquestes diferències?

Els Equips d'Atenció Primària de La Pau, Sant Martí, Verneda Sud i Clot no ofereixen atenció pediàtrica o l'han perduda per trasllat. Cas especial és l'EAP del Clot que no fa assistència pediàtrica perquè la realitza en el mateix edifici un equip especial que en diuen Equip Pediàtric Territorial (EPT), amb 11 pediatres que atenen les ABS de Sant Martí, Verneda Sud, La Pau i El Clot. Per acabar-ho d'adobar d'aquest EPT en diuen de Sant Martí, cosa que dificulta la comprensió perquè la lògica duria a pensar que l'EPT de Sant Martí s'ubica en el CAP del seu nom i no en el del Clot.

I respecte a l'EPT de Sant Martí, el seu discret percentatge, 47% amb posició 21 al rànquing, és pitjor del que sembla perquè de tots els EPT de Barcelona que ocupen les primeres posicions, ell n'és l'últim a 14 punts percentuals de distància del primer.

Quadre 1

Centre d'atenció primària (CAP)	Àrea Bàsica de Salut (ABS)	Equip d'atenció primària (EAP)
CAP Besòs	Barcelona 10D	EAP 10D Besòs
CAP El Clot	Barcelona 10G	EAP 10G El Clot i EPT Sant Martí
CAP La Pau	Barcelona 10I	EAP 10I La Pau
CAP Poblenou	Barcelona 10C	EAP 10C Poble Nou
CAP Ramon Turró	Barcelona 10B	EAP 10B Ramon Turró
CAP Sant Martí	Barcelona 10H i 10J	EAP 10H Sant Martí i EAP 10J Verneda Sud
CAP Vila Olímpica	Barcelona 10A	EAP 10A Vila Olímpica

Quadre 2

Centre d'atenció primària (CAP)	Àrea Bàsica de Salut (ABS)	Equip d'atenció primària (EAP)
CAP Besòs	Barcelona 10D	EAP 10D Besòs
CAP El Clot	Barcelona 10G	EAP 10G El Clot i EPT Sant Martí
CAP La Pau	Barcelona 10I	EAP 10I La Pau
CAP Poblenou	Barcelona 10C	EAP 10C Poble Nou
CAP Ramon Turró	Barcelona 10B	EAP 10B Ramon Turró
CAP Sant Martí	Barcelona 10H i 10J	EAP 10H Sant Martí i EAP 10J Verneda Sud
CAP Vila Olímpica	Barcelona 10A	EAP 10A Vila Olímpica

Quadre 3

Equip d'Atenció Primària (EAP)	Metges família	Pediatra	Odontòlegs	Treball Social	Infermeria	Aux. infermeria	Administratius	Professionals COVID*	Total professionals	Població
EAP 10A Vila Olímpica	22	4	1	1	25	4	24	5	86	36.346
EAP 10B Ramon Turró	20	5	1	1	24	3	18	5	77	29.016
EAP 10C Poblenou	15	4	1	1	20	3	14	5	63	23.693
EAP 10D Besòs	19	4	1	2	24	3	19	4	76	27.854
EAP 10G El Clot	16	3,6	1	1	20,6	4	16,4	6	68,6	24.242
EAP 10H Sant Martí	17	2,2	1	1	18,2	3,5	10,4	4	57,3	20.034
EAP 10I La Pau	12	2	1	1	14	2	10	4	46	12.689
EAP 10J Verneda Sud	15	3,2	1	1	18,2	2,5	14,2	3	58,1	22.680

Quadre 4

	0 - 14 anys	15 - 44 anys	45 - 64 anys	65 - 74 anys	75 - 84 anys	85 anys o més	Total ABS	Pediatres	Criatura per	Metge per
	Població	Població	Població	Població	Població	Població	Població		Pediatra	Pacient
EAP 10A Vila Olímpica	4.977	13.920	10.879	3.451	1.948	1.171	36.346	4	1244	22
EAP 10B Ramon Turró	4.534	11.022	8.807	2.323	1.467	863	29.016	5	907	20
EAP 10C Poblenou	3.673	8.938	6.898	2.005	1.478	701	23.693	4	918	15
EAP 10D Besòs	3.856	11.427	7.614	2.354	1.529	1.074	27.854	4	964	19
EAP 10G El Clot	2.846	9.141	7.210	2.759	1.509	777	24.242	3,6	791	16
EAP 10H Sant Martí	2.260	6.654	5.651	2.208	2.183	1.078	20.034	2,2	1027	17
EAP 10I La Pau	1.584	4.475	3.671	1.183	1.153	623	12.689	2	792	12
EAP 10J Verneda Sud	2.510	7.798	6.713	2.699	2.010	950	22.680	3,2	784	15

Quadre 5

EQUIP PEDIÀTRIC (EPT) DE SANT MARTÍ	QUE COBREIX LES ÀREES BàSIQUES DE	Població pediàtrica	Criatura per Pediatra
	10G El Clot 10H Sant Martí 10I La Pau 10J Verneda Sud	9.200	836

Distribució de professionals entre els diferents CAP

En el quadre 3, compost amb les dades que la Generalitat ha fet públic recentment, s'haurà de modificar amb entrevistes amb els CAP. Segons l'equip de direcció de Ramon Turró, els metges de família no són 20 sinó 22. Els odontòlegs, 2. Un d'ells a mitja jornada. Els administratius 2 o 3 més. Segurament hi ha més imprecisions, però aquestes són les dades de la Generalitat.

Població per franges d'edat

En el càlcul criatures per pediatra s'ha tingut en compte la franja de 0-14 anys i en la de metge per pacient s'ha descomptat les criatures de la població total. Veure quadre 4.

En el quadre 5 s'ha sumat la pediatria de les 4 ABS perquè el servei es fa al CAP del Clot per l'Equip Pediàtric Territorial de Sant Martí format per 11 pediatres.

En els quadres anteriors podem observar com el CAP Vila Olímpica està sobrecarregat tant en població global, 36.346 persones, com en població pediàtrica, 4.977. Hi falten metges perquè, tenint més població infantil que Ramon Turró, té un pediatre menys i els mateixos metges de família (que caldrà comprovar amb entrevista personal). És qui té pitjor relació metge per pacient, tant en població adulta com en infantil. I en alguns casos la diferència amb altres ABS és de 500 pacients.

Si mirem el mapa de l'**ABS 10A Vila Olímpica**, veurem que mirant el present i pensant en el futur, el que cal és l'obertura d'un nou CAP que doni cobertura als veïns i veïnes que viuen al barri del Parc i la Llacuna i alleugereixi la Vila Olímpica. Aquest CAP, construït ja al carrer Bolívia, està pendent d'equipar i de posar en marxa des de fa anys! La Generalitat al·lega que és per un problema d'escassa demografia però, justament ara, aquest és el motiu pel qual cal obrir-lo, i sobretot si tenim present que hauria de recollir pacients que ja estan desplaçats a CAP d'altres districtes.

I, finalment, cal entrar de ple en les visites presencials. No és només un desig dels pacients, és també una demanda dels propis metges i metgesses que ens diuen que un diagnòstic es fa millor quan tens el pacient a tocar. I atenció a les malalties mentals: marxarà la Covid però ens quedaran les angoixes, patiments, dolors psíquics d'usuaris i personal sanitari. Cal reconèixer i dignificar el paper de la Primària perquè els seus professionals no fugin als hospitals, a l'estranger o a la privada, això vol dir més assignació pressupostària, millors condicions de sou, de treball i més temps de visita per pacient. Si ho fem així, farem salut.

Josep Vallhonesta

PEUAT 2021, segones parts...

L'octubre del 2015 l'Ajuntament de Barcelona va presentar l'inici d'un procés de participació del que havia de ser un pla per regular l'oferta d'allotjaments turístics a la ciutat, el PEUAT (Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics). L'Ajuntament veia la necessitat de reconsiderar l'oferta turística després d'uns anys que aquesta s'havia disparat i havien aparegut problemes de convivència i massificació amb els efectes negatius coneguts sobre la ciutat i el veïnat. Les dades eren contundents: en quinze anys gairebé s'havia duplicat el nombre d'hotels –187 el 2000, 381 el setembre de 2015–, i les llicències d'habitatges d'ús turístic (HUT) havien passat de 2.683 el 2011 a 9.480 el setembre de 2015. El Pla es va aprovar el gener del 2017.

El PEUAT divideix la ciutat en 4 zones, de menys a més possibilitat de creixement turístic. Zona 1: de decreixement natural, no s'hi permet noves instal·lacions turístiques, si en tanca una, no es pot substituir; Zona 2: de manteniment, no pot créixer, però davant el tancament d'un establiment, se'n pot obrir un d'equivalent; i Zones 3 i 4: possibilitat de nous establiments, amb algunes restriccions; per exemple, segons la proximitat d'altres establiments turístics. El PEUAT era una conseqüèn-

cia de les mobilitzacions i demandes ciutadanes per la situació de la ciutat i la massificació turística. Quant al Poblenou, després d'una intensa negociació amb el govern municipal, vam aconseguir que una part es qualifiqués zona 1; una altra, zona 2, i unes altres, en espais 22@, zona 4, que permet un creixement força important. En aquells moments, al Poblenou va néixer Ens Plantem, que va ser clau perquè es tingués en compte la realitat turística del barri.

El PEUAT va néixer amb l'estigma que era necessari però insuficient. Avui és encara un instrument innovador i pràcticament únic en el municipalisme català i espanyol, però tenia fortes limitacions per les dependències legals d'altres instruments, en especial, del PGM i la PDU en vigor. El Pla va rebre, però, un gran nombre de queixes, al·legacions i de-

mandes del sector empresarial turístic, i fruit d'algunes demandes el TSJC el va anul·lar el 2019 en primera instància, i definitivament, després de diferents recursos, queda suspès a primer del 2021. Aquesta suspensió del PEUAT no ha tingut cap efecte concret perquè, preveient aquesta situació, ja s'estava tramitant una nova versió del PEUAT, i en aquest sentit s'aplicava una moratòria similar a la del 2015.

Abans de comentar el nou PEUAT, val la pena veure com ha evolucionat l'oferta d'allotjaments turístics de la ciutat des del 2015 fins al 2020. Segons dades de l'Observatori del Turisme a Barcelona 2020, hi ha hagut un fort increment general, tot i que pel cas dels HUT destaca la congelació del volum de llicències que contrasta amb un augment considerable del nombre de places.

Aquest increment és més significatiu al nostre barri (les dades són de Districte, però els allotjaments turístics es concentren al Poblenou), ja que al centre de la ciutat, amb la protecció del PEUAT més la manca d'espais, ja era molt difícil fer noves construccions, però no així al Poblenou, on la crisi dels edificis d'oficines va impulsar la reconversió d'espais per a construir hotels, molts dels quals van obtenir les llicències abans del 2015.

No es pot especular respecte com hauria estat la situació sense les restriccions que marca el PEUAT, en especial per als HUT, però és lògic pensar que els increments, amb una demanda creixent, haurien estat molt més significatius.

Barcelona	2015	2020
N. Hotels	381	443
Places Hoteleres	67.603	73.700
HUT's	9.606	9.536
Places HUT's	41.555	58.338
Total establiments (*)	10.378	10.407
Total Places	124.012	149.437

(*) A part d'hotels i HUT, cal considerar oferta turística altres tipus d'establiments, que no detallarem perquè tenen un nombre de places reduït i un impacte molt menor: pensions i hostals, apartaments turístics (compte, no són HUT, són edificis d'apartaments) i albergs.

St. Martí	2015	2020
N. Hotels	ND	39
Places Hoteleres	11.957	13.905
HUT's	1.164	1.129
Places HUT's	4.134	6.727
Total establiments	ND	1.181
Total Places	ND	22.356

La pregunta clau ara és: què aporta aquesta nova versió del PEUAT 2021?

Reformula algunes qüestions de detall que havien estat objecte de queixes, com les remodelacions d'hotels a la zona 1 que requeria d'un decreixement del nombre d'habitacions, i també formula de forma legalment impecable l'estudi econòmic que va ser clau per a l'estimació dels recursos més contundents.

I pel que fa a les zones? Les restric-

cions són semblants. Petits canvis, com que s'ha considerat que algunes zones 22@ s'havien de preservar per a activitat econòmica @, no turística i per això ara tenen consideració de Zona 3. I un altre canvi important és al voltant de l'estació de Sants, que canvia de zona i facilitarà diverses ampliacions dels hotels. També es regula amb més detall les residències d'estudiants, que han proliferat a la ciutat i s'han convertit sovint de facto en hotels; la regulació, però, deixa força marge per créixer.

Una novetat del PEUAT 2021, clau per a la regulació turística de Barcelona, és **la prohibició per a tota la ciutat del lloguer turístic d'habitacions per dies**. Aquesta prohibició (que de moment s'aplica en modalitat de moratòria) ha estat objecte d'una duríssima campanya per part del col·lectiu dels mal anomenats "amfitrions", campanya finançada per Airbnb amb anuncis a diaris i TV. Aquesta restricció és fonamental, perquè de la mateixa forma que és evident que els HUT han impactat en el mercat d'habitatge en forma inflacionista de preus, si tothom (com demana Airbnb) pogués llogar habitacions per dies a turistes, els preus es dispararien i el que és pitjor, el mercat de lloguer tradicional d'habitacions es veuria considerablement reduït, com ha passat amb el lloguer d'habitatges complerts. S'ha de dir molt clar que **les habitacions Sí que es poden llogar**, això ho regula la LAU, i és una pràctica habitual i arrelada a Barcelona. Habitacions per a estudiants, treballadors de temporada, persones que canvien de casa temporalment, en processos de separació, etc. Hi ha una forta demanda al respecte, i les persones o famílies que volen o necessiten obtenir uns ingressos extra per aquesta modalitat ho poden fer sense cap problema legal. Quina diferència hi ha

entre el lloguer d'habitacions i el lloguer turístic d'habitacions per dies? Doncs molt senzill, els guanys! Llogar per dies pot significar uns ingressos multiplicats per tres o més del lloguer habitual, **pura i dura especulació**. Però hi ha una altra gran diferència, que pensem que és més important, el lloguer "no turístic" d'habitacions **crea vinculació** entre llogaters i propietaris de l'habitatge, perquè és una relació de mesos (o anys), crea lligam amb la gent i la vida del barri, **exactament el contrari del que passa amb el lloguer turístic per dies**. Segurament aquest nou element serà molt controvertit en la tramitació i aprovació del PEUAT, però hem de ser clars: a la ciutat de Barcelona, la ciutat més tensionada habitacionalment de Catalunya (i de les que més de l'Estat), els habitatges s'han de destinar a residir-hi (temporalment en alguns casos) i no a fer negoci. Ja hi ha infraestructures turístiques per a acollir turistes, i segurament en millors condicions pel seu control i aportacions a la ciutat, com el cobrament de la taxa turística, que s'escapa subtilment en el lloguer per dies.

N'hi ha prou amb el nou PEUAT? Moltes entitats pensem que no. Cal ser més restrictius perquè es faci efectiu un decreixement de l'oferta a la ciutat a mitjà termini. Cal tenir molt clar que amb la crisi derivada de la covid aquesta necessitat plana sobre la ciutat, amb milers d'apartaments turístics buits i centenars d'hotels tancats, sense ús. L'11 de maig passat, entitats socials i veïnals de Barcelona, entre elles la FAVB en representació de les AAVV, vam presentar un paquet d'al·legacions que van en la línia comentada. Demanem més restriccions a les llicències d'establiments turístics per assolir un decreixement efectiu, i sobretot, demanem que es mantingui la prohibició del lloguer d'habitacions turístiques per dies.

Tornarà a ser una lluita desigual, davant hi ha les grans multinacionals del turisme, però hi som per dir que **no volem més especulació ni gentrificació als nostres barris**.

Pere Mariné Jové

Turisme, AVV Poblenou/FAVB

Intervenció del Pere Mariné en la roda de premsa de la presentació de al·legacions

Glòries,

repassant la situació

L'any passat la covid ens va impedir a les AAVV de fer l'assemblea anual de seguiment i aquest any, assumint les limitacions tècniques que tenim, hem optat per fer-la en línia el 25 de març amb l'assistència d'una trentena de persones.

Història amb entrebancs

Primer es va fer un resum dels entrebancs més destacats des de la signatura del Compromís per Glòries el 2007, pels intents dels diferents governs municipals de treure contingut als acords signats amb les AAVV Clot-Camp de l'Arpa, Sagrada Família, Fort Pienc i Poblenou sobre equipaments de barri, edificació a Consell de Cent, enderroc «tortell», túnels...

El segon punt tractat va ser l'aprovació del PMU (Pla de Millora Urbana) del sector Castillejos, Consell de Cent i Independència. Les AAVV vam presentar al·legacions al PMU aprovat fa dos anys amb la

intenció de reduir les alçades de les edificacions (Castillejos i Consell de Cent) i perquè el pla incrementés el nombre d'habitatges públics. El Pla contempla diversos equipaments, uns en servei (Escola Encants i Escola Bressol) i uns altres per executar (Escola Gaia i Centre Intergeneracional). El PMU afecta setanta-tres habitatges i diversos locals situats en el seu àmbit.

Pla amb poc habitatge de protecció

Aquest Pla preveu 562 habitatges (90% del sostre), dels quals 197, un 35%, seran HPO (Habitatges amb Protecció Oficial), xifra que considerem insuficient, oimés quan l'Ajuntament és propietari de sòl en aquest àmbit i, per tant, té dret a més sostre, que les AAVV reclamem que es destini a incrementar l'HPO.

L'Ajuntament preveu una modificació posterior del PMU per reduir alçades i evitar que l'ombra dels edificis de la Diagonal afectin els

equipaments escolars existents i les AAVV reclamem que no s'inclouï la planta àtic al carrer Consell de Cent. Per fer possible la reducció d'alçades preveu traslladar uns 7.000 m2 de sostre d'HPO a la parcel·la on ha d'anar l'edifici administratiu Ona (Diagonal/Gran Via/Ciutat de Granada/Badajoz). Les AAVV reclamem que s'hi inclogui el Centre de FP previst a la Fàbrica de Paraigües.

Desequilibri equipament6s de ciutat / equipaments de barri

En els catorze anys de transformació de Glòries l'Ajuntament ha fet una inversió molt important (uns 160 M€) en dos equipaments de ciutat (Encants i Museu Disseny), i només ha construït tres equipaments de barri (biblioteca, escola bressol i escola Encants). Resten per fer dos CAP, Casals per a gent gran, Escola, Escola bressol, Poliesportiu, Centre de Barri polivalent, Auditori, dues Residències i dos Centres de Dia per a gent

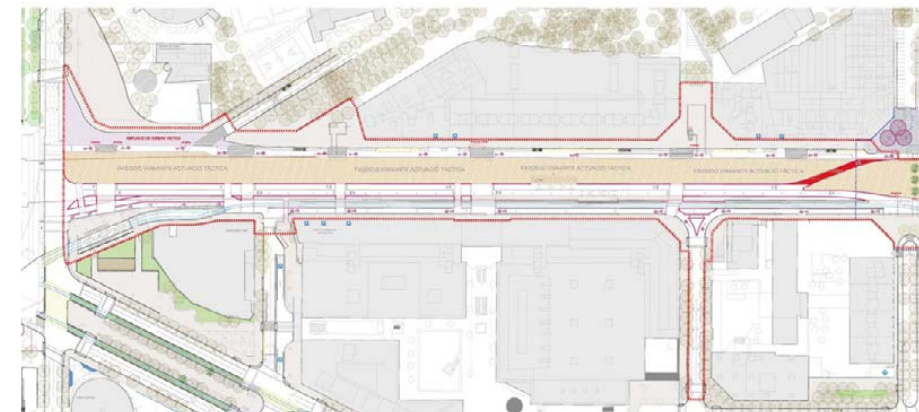
gran, Centre de FP, Escola de Música, Centre Social Intergeneracional. L'Ajuntament ha situat l'escola (Gaia) a l'edifici de la Fàbrica de Paraigües que teníem reservat per a Centre de FP i que caldrà desplaçar al solar de l'edifici Ona. També s'ha reubicat el CAP, Residència i Centre de Dia per a gent gran per l'afectació del solar de Gran Via/Diagonal pels túnels d'Adif, i que aniran al solar del carrer Nàpols/Gran Via.

Cal fer esment que els programes dels equipaments previstos a la Fàbrica del Sucre, a la Farinera i el Poliesportiu (Sancho de Ávila/Pamplona) estan molt avançats i hi ha un ampli consens. En el cas del poliesportiu hi ha fins i tot un avantprojecte.

Fer els deures i no badar

Les AAVV defensem que en el transcurs d'aquest any cal redactar els projectes dels set equipaments

breu resum per explicar l'increment de les previsions d'habitatge a l'àmbit de les Glòries des del 1999, 562 en el PMU de Consell de Cent i uns 700 a la zona de Meridiana Sud, i que les promocions d'habitatge en els solars municipals han acabat sent majoritàriament de venda. Destacarem que els 238 habitatges d'HPO que es construïran al solar de Gran Via/Castillejos, que havíem acordat amb el regidor que el 80% serien de lloguer, només seran se lloguer el 53% i la resta de dret de superfície. Ens preocupa també la situació dels 100 habitatges del solar Gran Via/Diagonal que, tot i ser municipal, la seva ubicació «privilegiada» no tempti un canvi per fer-hi habitatge lliure. Les AAVV defensem l'increment d'habitatge públic de lloguer que permeti accedir-hi a veïns i veïnes dels barris de l'entorn i de la ciutat. En aquest sentit aviat iniciarem una campanya reclamant-ho.

que tenen programa acordat per tal d'iniciar obres en aquest mandat, i que es concreti ja la situació i programa de la resta d'equipaments per actualitzar els acords del Compromís. Per això, cal acordar i tramitar de forma urgent la modificació de planejament de la parcel·la Ona que ha de permetre la construcció de 7.000 m2 de sostre d'HPO, els habitatges Dotacionals, el Centre de FP, així com la resta d'equipaments contemplats al Compromís.

Quant a l'habitatge es va fer un

Túnels i nou espai ciutadà

Quant a mobilitat, vam comentar les diferents incidències en l'execució dels túnels, que tenen previst entrar en servei el setembre d'enguany (el de sortida) i a final d'any, el d'entrada. En la visita a les obres hem constatat com han avançat. Els túnels tindran, per cada sentit, un carril bus i dos per als vehicles particulars, com havíem acordat. La reducció del trànsit a la ciutat del 25% que preveu el pacte per una mobilitat sostenible, amb l'anunci de la connexió del tramvia

per la Diagonal i l'aprovació del projecte del tram Glòries/Verdaguer, ha de permetre millorar de forma clara la qualitat ambiental a Glòries.

La darrera qüestió tractada va ser la urbanització de la Gran Via en el tram entre el carrer Badajoz i la rambla del Poblenou, que amb la construcció dels túnels es recupera com espai lliure. Les AAVV fa dos anys que reclamem la redacció del projecte d'urbanització d'aquests 900 m2 de sòl però l'Ajuntament tenia la intenció de fer un concurs per la redacció del projecte que impediria fer les obres fins d'aquí a dos anys. Mentrestant proposava una urbanització provisional valorada en uns 2,5 M€. En el moment que redactem aquesta informació podem anunciar que ara la regidora d'urbanisme està d'acord d'avançar el calendari de manera que les obres definitives s'iniciïn a principi del 2023 i se simplifiqui i redueixi el cost de la urbanització provisional. En aquest sentit està en marxa un procés participatiu sobre els usos provisionals d'aquest nou espai lliure recuperat.

L'assemblea va acabar amb un torn obert d'intervencions en què les persones assistents a l'assemblea van fer menció de la preocupació pel trànsit en superfície del tram de la Gran Via, entre la plaça i la rambla del Poblenou, i també per la banda de Padilla, el trànsit de Llacuna, les molèsties ocasionades per les tanques d'obres a la part de Bolívia/Ávila, els carrils de trànsit de Dos de Maig i de Consell de Cent, necessitat d'incrementar els eixos verds, necessitat de mobilitzacions per reactivar equipaments, habitatge, Canòpia, entre altres.

Esperem i desitgem que puguem convocar ben aviat una assemblea presencial que permeti un diàleg més còmode, clar i directe que el que ens permeten les eines telemàtiques.

Jaume Badenes

En portada

Programa d'Atenció Integral al pacient postcovid a l'EAP Ramon Turró

Després del transcurs d'uns quants mesos des de l'inici de la pandèmia per covid, tant clínics com científics hem pogut generar un cert coneixement sobre el virus, el seu maneig i tractament així com de les seqüeles de la malaltia. En aquest sentit, s'han descrit complicacions posteriors a la fase aguda tant relacionades pròpiament amb la infecció, com altres d'associades a les llargues estades hospitalàries, en unitats de crítics en moltes ocasions. El seguiment d'aquests pacients i l'abordatge de les conseqüències tant clíniques com psicosocials generades per la malaltia, suposen una nova necessitat assistencial que requereix un abordatge multidisciplinari, protocol·litzat i equitatiu. Per tot això, des de l'Equip d'Atenció Primària (EAP) Ramon Turró, considerem oportú implementar un Programa d'Atenció Integral al malalt en fase postcovid que garanteixi un seguiment clínic adequat a les necessitats que presenten els pacients que han superat la fase aguda de la infecció per covid.

Ja hi ha evidència recollida i també prou experiència clínica acumulada per parlar d'un conjunt de símptomes i signes que afecten els pacients després de la infecció aguda per covid. Alguns estudis mostren que entre el 30-50% de pacients presenta símptomes persistents i/o alteracions radiològiques als tres mesos de la infecció aguda. Sembla que aquests símptomes detectats com a persistents presenten una evolució molt fluctuant i afecten diversos òrgans i sistemes, i depenen tant dels mecanismes fisiopatològics del virus com de la resposta immunitària del pacient així com del desenvolupament de la malaltia en el procés agut i dels fàrmacs i tècniques utilitzades en el procés diagnòstic-terapèutic del procés.

La història natural de la covid persistent encara es desconeix, però en la pràctica clínica, diàriament identifiquem malalts amb curs persistent i necessitats d'atenció en pacients joves que eren totalment sans abans de la infecció. Segons limitades evidències actuals, estimem que un percentatge significatiu de pacients amb covid persistent, millorarà sense necessitat d'una atenció especialitzada hospitalària, si els oferim un enfocament integratiu i els acompanyem des de l'Atenció Primària.

Aquest juny de 2021, iniciem al CAP Ramon Turró un Programa d'Atenció Integral al pacient amb covid persistent, dut a terme per un equip multidisciplinari que atendrà des d'una vessant bio-psico-social les necessitats d'aquests malalts. Les professionals responsables del projecte, faran una valoració integral de l'estat del malalt per posteriorment poder-los oferir un programa personalitzat, i basat en ajustament terapèutic, consell nutricional i pla fisioterapèutic amb l'objectiu de millorar la recuperació del procés de convalescència de la infecció per covid. Faran també seguiment i acompanyament del malalt identificant les necessitats en cada moment per tal d'aplicar els consells adients així com derivar a la Unitat Hospitalària corresponent quan es compleixin els criteris per fer-ho, o bé donar d'alta del Programa quan sigui possible.

Dra. Montserrat Pimienta Escribuela

Metge de família
Adjunta a la direcció EAP Ramon Turró

Entre vinils i K7s

Escola de Vida Ritme i poesia

Malamara és el grup del Ronald i el Sandro, monitor també de l'escola. Junts han portat els tallers de rap a col·lectius socials. Tenen un disc produït a l'Escola de Vida, mesclat i masteritzat a La Panchita Records, la discogràfica del productor Chalart58.

La Marieliza Vargas i el Ronald Portillo es coneixen a Veneçuela, però perden el contacte, i per aquelles coses meravelloses de la vida, es retroben a Barcelona.

Quan fa poc que són al barri surten a conèixer-lo i arriben al carrer Pellaires 33, a l'Escola de Vida. Llavors feia uns vuit anys que el Santi i el Xavi, aficionats a la nàutica, havien obert un taller per restaurar patins catalans i catamarans, però també feien casals durant les vacances. La Mari i el Ronald passen la porta del taller just en el moment que els navegants s'estan replantejant el projecte el 2014. S'ofereixen com a voluntaris per donar-hi un impuls nou que finalment acabarà en dos projectes: l'Escola de Mar a la base nàutica de Montgat, amb el Santi i el Xavi, i l'Escola de Vida a Poblenou, gestionada per la Mari i el Ronald.

L'Escola de Vida es converteix en un espai on els infants de 2 a 12 anys poden aprendre arts urbanes però com a instruments per a la transformació social. La Mari ja treballava amb mainada i el Roland tenia molts anys d'experiència de fer projectes socials a través de la música, així que posen en marxa aquesta combinació a través de tallers d'art, fusteria, reciclatge, construcció de joguines

i estels, *stop-motion*, patí i del que ens centrarem aquí, de rap.

El Ronald es troba uns nens amb moltes coses a dir i que necessiten un canal per expressar-se. Així que els dona unes eines bàsiques: els ensenya a treballar la paraula, el ritme i la poesia. «*Un taller de rap es una jornada completa, donde ellos hacen el ritmo, crean la temática de la canción y arman sus versos según los ejercicios que vamos haciendo en clase. Y cada niño con sus palabras va construyendo sus rimas. Cuando los niños ven esto, que es muy fácil y sencillo, lo pueden hacer hasta mejor que los adultos. ¿Por qué rap y por qué no pop? Porque tienes que tener conocimientos básicos de música, y en este caso solo es producir una música que es: un bombo,*

Solem veure el món des d'una perspectiva totalment adultocèntrica

una caja, un bajo y una melodía de fondo que va a marcar un ritmo y acompañará a las personas que estén hablando sobre él; pero el protagonista es el que está hablando allí, que está dejando un mensaje. Los adultos vamos un poco más contaminados con la vida y los que nos hacemos llamar artistas, muchas veces no decimos lo que se necesita oír.

Entonces lo que tratamos de mostrar a los niños es que sin filtros ellos pueden decir lo que se necesita escuchar».

D'aquests tallers de rap, fets a l'estudi de gravació de l'escola i que estan conduïts per un monitor/productor que guia els infants durant el procés, ha nascut La Tribu d'Escola de Vida. Jo us recomano molt fervorosament que aneu a YouTube a veure'n els videoclips. És igual si no heu escoltat mai rap o si no us agrada especialment: escolteu els nens. Tendim a pensar que «no saben fer-ho» i això comporta molts cops un «no poden fer-ho». Solem veure el món des d'una perspectiva totalment adultocèntrica que converteix els infants en ciutadans de segona. Escoltem els nens i nenes perquè tenen drets i perquè nosaltres som els qui els hem de garantir. Escolteu La Tribu i sentireu uns infants a qui s'ha fet confiança, a qui s'ha obert una porta a la música quan la formació reglada no és accessible a totes les criatures. I és a ells que els voldria dedicar aquest article i enviar-los el meu suport perquè l'Escola de Vida, a causa de la pandèmia, ha hagut de tancar les portes i traslladar-se a Pineda. Sé que molts dels seus alumnes han sentit que perdien un espai. Noies, nois, el projecte no ha acabat, continua en vosaltres.

Irene Julve Nieto

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

COOPERATIVA D'HABITATGES

www.femciutat.cat info@femciutat.cat

La Taula d'Ocupació de Sant Martí i la participació del PDC del Poblenou

Finalment, després de molts mesos d'aturada tècnica, el mes de març passat la Taula d'Ocupació del Districte del Sant Martí va reprendre les activitats. Aquesta Taula, que aplega unes quaranta persones que estan adscrites a diversos serveis públics, entitats, associacions i plataformes socials, té l'objectiu de coordinar les diferents iniciatives relacionades amb la promoció de la formació i l'ocupació activa de la població del territori. La Taula està coordinada des de Barcelona Activa. El Pla de Desenvolupament Comunitari (PDC) del Poblenou hi participa activament.

Ja sabeu que aquests mesos han estat molt durs, ja que la pandèmia provocada per la covid, a més de ser un greu problema per a la salut, ha comportat un impacte socioeconòmic brutal, amb milions de persones aturades, unes amb ERT, altres en una situació molt precària: autònoms, persones en situació administrativa irregular (procedent de moviment migratori), persones joves que es volen incorporar al món laboral, etc. De fet, plou sobre mullat, perquè en els barris del Districte la situació socioeconòmica i laboral ja era molt precària abans de la pandèmia. Els barris més afectats per aquesta han estat els que tenien població més precaritzada, i en pitjors condicions d'habitatge i amb nivells de qualitat de vida per sota de la mitjana de Barcelona.

Això ha estat assenyalat per la directora del CAP de salut del Besòs com una de les condicions prèvies més importants que ha comportat que el virus impactés amb més força entre aquests sectors de les classes populars.

La pandèmia provocada per la covid, a més de ser un greu problema per a la salut, ha comportat un impacte socioeconòmic brutal,

Per tant, és molt important promoure mecanismes com la Taula d'Ocupació per activar esforços coordinats entre administracions públiques i teixit associatiu. En aquest sentit, el PDC del Poblenou conjuntament amb els serveis d'acollida d'Apropem-nos treballem de forma continuada oferint informació, assessorament, suport i acompanyament per a la regularització d'aquelles persones en situació administrativa irregular; també oferim a aquelles persones que ja tenen la situació regularitzada informació i orientació, i en aquest sentit derivem les persones sol·licitants a diversos recursos que els poden facilitar feina.

A la Taula d'Ocupació el nostre paper com a PDC i Apropem-nos ha estat recordar i posar amb èmfasi a l'agenda política de l'Administració local (el Districte de Sant Martí), de Barcelona Activa i de totes les entitats participants, la realitat de les persones irregulars

(administrativament parlant), de la importància de pensar i concretar mecanismes i trajectòries (reals i concretes) perquè es pugui fer possible la regularització d'aquelles persones en situació més complexa i difícil; per exemple, els centenars de senegalesos del nostre Districte que es dediquen a la recollida de ferralla, alguns amb molts anys de residència als nostres barris però amb una dificultat extrema per obtenir un contracte, cal que puguin accedir a la regularització amb una oferta laboral concreta i formal.

També és important assenyalat que en els mesos vinents des del PDC impulsarem iniciatives concretes adreçades als col·lectius de persones amb més precarietat laboral i de vida per tal de tractar de facilitar la seva inserció laboral, i això ho farem formant persones cuidadores (la majoria dones, en situació irregular administrativa), de manera que aquesta formació de qualitat permeti una ocupabilitat òptima. També, impulsarem la Cuina de Ca l'Isidret (en parlarem en un altre article): aquest projecte permetrà la formació de dotze persones com a mínim, i la inserció laboral immediata de tres o quatre en situació d'atur (joves, dones i persones procedents de la migració).

Josep M. Navarro Cantero

XARXA D'ALIMENTS POBLENOU

RECOLLIDA D'ALIMENTS

DISSABTES, d'11 a 13h

A l'Ateneu Flor de Maig (C/Dr Trueta, 195)

SUPORT MUTU I AUTOGESTIÓ

RECOLLIDA DE DINERS

Nº de Compte: ES65 1491 0001 2621 4629 7029

xarxadalimentsp9@gmail.com
@MutuP9
@xarxa.aliments.poblenou

Una absència enlluernadora

Qui pot aplegar les entitats del barri que treballen per la dignitat dels migrants, pel consum responsable, per una economia al servei de la ciutadania, per uns mitjans de comunicació compromesos, per l'escola pública, per l'habitatge digne, pels drets socials i nacionals? Pot fer-ho i ho ha fet una absència enlluernadora, la de l'admirat i enyorat activista, economista i pacifista Arcadi Oliveres. Va ser el diumenge 23 de maig a l'acte que va organitzar La Flor de Maig amb la participació de tot un seguit d'associacions, establiments i veïns i veïnes.

El poliedre de totes les lluites

En Jordi Armadans ens va recordar com l'Arcadi va lluitar durant anys en silenci i sense ressò en l'antimilitarisme, i com ara a en Miquel, veí del barri que treballava a Indra, "se li va fer impossible treballar en el desenvolupament tecnològic de les armes i va decidir deixar l'empresa i passar-se a ser ensenyant".

El Mussa, de Casa Àfrica i de la Xarxa d'Aliments, va dir que l'Arcadi "mereix més, perquè els seus textos valen milions, en valors".

En Xavi Casanovas, de la plataforma per una Fiscalitat Justa, va recordar com l'Arcadi va denunciar els paradisos fiscals, que avui estan en boca de tots, i que fins i tot els Estats Units caminen cap a un ordre fiscal més just.

La Isabel Celma, integrant de la coordinadora de cooperatives de consum, va glosar l'existència d'"un consum

ètic i responsable" i va subratllar: "Com diria l'Arcadi, aquests són els canvis que de mica en mica, de forma individual i col·lectiva podem anar fent per afavorir la transformació social".

La Laura Aznar, periodista de *Crític* i veïna del barri —de la mà de l'Adrià Font, periodista impulsor del nou mitjà *larambladiari.cat*— va recordar que la de l'Arcadi "era una proposta contrahegemònica per molt que ara des de l'hegemonia se'l reivindiqui, s'intenti absorbir el seu discurs per neutralitzar-lo, per dulcificar-lo i per desactivar-lo, no ho permetrem".

Amador Pisabarro, de la plataforma d'educació, va explicar que "s'ha continuat el pensament de l'Arcadi, del 15M i de la importància de l'educació pública

i la seva qualitat, reclamant l'oferta educativa necessària".

El Jordi Garcia, Garci, va parlar en nom de les lluites per l'habitatge recordant, com feia l'Arcadi, els vincles del poder, com el de les empreses immobiliàries especuladores amb la família Aznar-Botella: "Guerra a Cerberus, l'única lluita que es perd és la que s'abandona, gràcies Arcadi!"

La Pilar Rebaque, del col·lectiu Wad-Ras, va glosar la denúncia de l'Arcadi contra els judicis del 'procés': "Tenia tota la raó, estem vivint una repressió molt dura, s'han criminalitzat conductes democràtiques".

No esgotar mai l'esperança

I la Montse Milà, de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, va emocionar tothom: "Ningú sap com és morir-se, però amb el seu llegat de lluita, coherència i esperança ens animava a ser coherents i a no esgotar mai l'esperança".

La coral de dones de La Flor de Maig va posar la banda sonora a un acte en què el Bernat Oliveres, en nom de tota la família, va demanar: "Hem d'anar fent camí per destruir el sistema criminal i assassinar en el que vivim, el capitalisme" i va convidar tothom a trobar un terreny comú des de la via pacífica. Qui sap si és el mateix terreny que aquest diumenge de primavera es va conrear durant una estona entre veïns, veïnes i entitats de la millor manera possible: junts, dempeus i al carrer.

Fidel Masreal

Morenatti, un Pulitzer de barri

El fotoperiodista i veí del Poblenou Emilio Morenatti ha guanyat el premi Pulitzer "per una punyent sèrie de fotografies que mostra la vida de la gent gran d'Espanya lluitant davant la pandèmia de covid-19", segons diu la resolució del guardó considerat com el Nobel del periodisme. Des de la proximitat, i perquè vam poder veure algunes d'aquestes fotos al número 111 de la revista *El Poblenou* el novembre de 2020, sabem que aquests avis i àvies i tots els professionals socials i sanitaris retratats amb cruesa i sensibilitat per Morenatti són gent treballadora de Barcelona i veïnes i veïns dels nostres barris, que celebren i senten també una mica propi aquest reconeixement.

Nascut el 1969 a Saragossa, criat a Jerez de la Frontera i veí del Poblenou des de fa una dècada, on va recalcar després de voltar per mig món com a reporter de guerra, la mirada local però amb perspectiva externa de qui és delegat d'Associated Press per a Espanya i Portugal s'ha vist reconeguda internacionalment com una de les millors a l'hora de fer la crònica del confinament i de tots els llargs mesos de pandèmia des de Barcelona estant.

Amb portades i imatges que han donat la volta al món i que han aixecat polèmiques locals (com quan va mostrar les platges del Poblenou plenes a vessar durant el desconfinament), la ciutat i la gent que Morenatti ha fotografiat amb rigor i professionalitat, defugint el sensacionalisme, són un bon testimoni de la necessitat del bon periodisme. Aquell ofici seriós, honest i amb sentit crític, que va més enllà de les xarxes socials o de la immediatesa, i que sap combinar reporterisme d'abast internacional amb "periodisme veïnal i de carrer", com ell mateix explicava fa un any en una entrevista per a Carrer i El Poblenou. Felicitem Morenatti i felicitem-nos per aquest Pulitzer de barri.

Marc Andreu

Els alfajores de la Mabel

Avui parlem amb Mabel Susana Kiel Guibert, de 73 anys, d'origen argentí i psicòloga de professió. El seu marit és metge anestesista, té un fill i una filla que també són metges.

La Mabel va connectar amb l'AVV per proposar-nos la iniciativa d'un espai dirigit a famílies amb infants de 0 a 4 anys, que amb el suport del Pla Comunitari oferís un entorn, en un parc del barri, on parlar, escoltar-nos i pensar juntes. La Mabel oferia desinteressadament la seva expertesa en el suport al vincle pares i infants. «Sóc pensionista i no necessito cobrar. Sempre he estudiat a l'escola pública i aquest és el meu retorn a la societat.»

D'ascendència jueva, la mare era de Moldàvia i el pare argentí però de famí-

lia procedent de Rússia, defineix la seva família de molt «especial». Vivien junts en petits pobles d'ambient molt tancat; molt amants de la tradició, celebraven les festes del judaisme però sense seguir la religió. Parlaven i ensenyaven els fills en ídix (jiddisch). Els seus avis van fundar una escola de tardes, era concertada i un complement de l'escola pública, allà els infants no estudiava la Bíblia, ni l'hebreu, però sí la llengua ídix. La seva mare, que era mestra, signava com a directora, però tant el seu treball com el de tots els altres professors era voluntari i el sou revertia en l'escola.

Entre un grup d'amics, van construir un edifici de set pisos i per sorteig van decidir on viuria cadascú. «Les portes sempre estaven obertes; érem com

una comunitat i compartíem fins i tot la compra que fèiem al major. Quedàvem d'acord el dia que fèiem pollastre perquè a una família li agradava el pit i a l'altra les cuixes. Una de les famílies tenia una empresa de productes del país als afores i va fer una casa molt gran, amb piscina, on els diumenges ens reuníem fins a cinquanta persones. L'ambient era molt familiar i no calia demanar permís per sortir. La meua infantesa va ser molt peculiar, tot i que jo no me n'adonava.

»El pare tenia estudis universitaris però treballava en un comerç de propietat. De petita volia ser advocada, però després de dos cursos no em va agradar. Sempre he compaginat estudis i feina. Vaig començar a treballar amb infants des dels quinze anys animant

festes d'aniversari. Els passàvem a buscar amb un microbús i els portàvem a la festa. Vaig fer un curs de mestra de jardí d'infància i després vaig passar a psicologia. Em vaig casar molt jove i dos anys més tard em vaig separar. Vaig idear el que podríem anomenar un jardí d'infància ambulant: portàvem un grup de cinc criatures d'uns dos anys a una plaça, cada dia anàvem a casa d'una de les famílies a berenar i jo portava el material didàctic. És l'època meravellosa que els infants fan grans descobriments.

»Vaig començar a militar en un partit d'esquerrres; vaig acabar psicologia, em vaig tornar a casar i dues setmanes després del cop d'estat, va néixer el primer fill. El meu marit i jo estàvem compromesos políticament i ens vam quedar a l'Argentina. Quan el nen tenia un any i mig, a la una de la matinada, els militars ens van venir a buscar a casa. Per sort, aquell dia el nen estava malalt i una noia que ens havia enviat la mare per ajudar-nos es va quedar amb ell; si no, hauria estat un de tants nens desapareguts. El meu marit i jo vam estar dos mesos i mig desapareguts i torturats. El pare ens buscava pertot arreu on pensava que podíem estar presos. Gràcies a les gestions d'un familiar, personal civil de l'exèrcit, vam sortir tots dos el mateix dia.

»A l'Argentina hi va haver molta repressió. Vam decidir marxar i vam demanar asil polític a França. Uns capellans obrers ens van acollir en un pis per a refugiats. Ens van ajudar en els tràmits i vam aprendre l'idioma, el meu marit va començar treballant d'infermer i jo d'auxiliar geriàtrica mentre anava a la universitat per fer una especialitat que em permetés exercir la meua professió. Sempre m'he considerat una dona de recursos, lliure i amb drets, i cap feina m'ha semblat un demèrit. El dia de la setmana que a França no hi ha escola, jo treballava amb criatures.

»Canviàvem molt de domicili seguint les oportunitats de feina del meu marit. En un dels hospitals en què va treballar vaig aconseguir una plaça d'atenció al part, que jo mateixa vaig dissenyar, per ajudar a rebre la nova

criatura. En legalitzar-se l'avortament, vaig ampliar les meves funcions. Després, vaig treballar vint-i-quatre anys en un centre d'atenció medicosocial precoç, fent treballs de prevenció i terapèutics, amb infants de 0 a 6 anys i les seves famílies. M'agrada la feina i m'implicava molt en l'atenció a les famílies, fins i tot fora de l'horari.

»Cada any veníem a Barcelona de vacances i ens agradava perquè la ciutadania ens semblava més europea i combativa. Comprenc que es vulgui mantenir el català perquè he viscut l'ídix i entenc que és l'idioma de les emocions. Vam comprar un petit estudi el 2013 i l'any 2018, quan ens vam jubilar, ens hi vam quedar definitivament. Hi volíem viure i no únicament venir-hi a morir! El meu marit i jo hem convalidat dues vegades el títol, primer a França i després a Catalunya.

»Un cop instal·lats vaig començar

a buscar contactes per oferir la meua col·laboració. Va ser aleshores que vaig connectar amb l'AVV. Volia treballar amb immigrants i refugiats perquè jo mateixa soc refugiada i vaig tenir ajuda. Volia donar suport a aquestes persones que estan com caigudes del sistema. Sé treballar en la relació pares i nens, ajudar a crear vincle, a lligar-lo de nou i vaig pensar que seria més incliusu dirigir-me a un públic més general. Em vaig associar a ACNIA, que treballa en espais familiars. La pandèmia va forçar a modificar el projecte, vam decidir que fos a l'aire lliure i va sorgir la Caseta amb Rodes que va començar a final d'abril a Ca l'Isidret. És un projecte engrescador que volem que sigui útil!»

Montse Milà

Si teniu una recepta amb història que us agradaria compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

Alfajores

Ingredientes

16 raciones - 24 alfajorcitos - 50 minutos

200 g manteguilla o margarina

200 g harina

300 g maizena

1/2 cucharadita bicarbonato

150 g azúcar (se puede reemplazar por azúcar impalpable)

3 yemas

1 cucharada coñac

1 cucharadita esencia de vainilla

1 cucharada ralladura de limón

Para rellenar:

Cantidad necesaria dulce de leche repostero y coco seco (se encuentra en los supermercados)

Elaboración

Tamizar la harina, la maizena, el bicarbonato o el polvo de hornear. Reservar.

En un bol batir (si es con batidora mejor) la manteguilla blanda, tipo pomada no derretida, con el azúcar. Este paso es importante.

Agregar las yemas de una a una, mezclando bien cada vez, luego agregar el coñac, la esencia y la ralladura de limón, mezclar bien. Terminar de incorporar batiendo.

■ Incorporar poco a poco los secos tamizados mientras unimos con nuestras manos todo sobre la mesa formando un arenado húmedo no amasando (importante para lograr que se unan todos los ingredientes), cuando el arenado esté totalmente húmedo y no queden rastros de harina terminar de unir sin amasar. Dejar en la nevera 30 minutos envuelta en film.

■ Estirar la masa sobre la mesa enharinada y dejarla de 1/2 cm de espesor y cortar círculos de unos 4 cm de

diámetro.

■ Colocarlos en bandejas enmantecadas y enharinadas. Cocinar en horno medio precalentado a 180° durante unos 10 a 12 minutos. Es importante que no doren, solo en la base.

■ Retirar de la plata con mucho cuidado ayudándose con una espátula. Si le das antes un pequeño golpe en la base, se despegan mejor.

■ Dejar enfriar antes de armarlos.

■ Formar los alfajores uniendo dos tapitas con dulce de leche, presionar apenas, pintar los bordes con dulce de leche (con ayuda de un cuchillito) y luego hacerlos rodar por coco rallado.

■ Puedes tener las tapitas ya cocidas con días de anticipación guardadas en bolsas o cajas herméticas. Una vez armados se conservan hasta una semana en perfecto estado.

In via, Premi Solidaritat

L'Associació in via ha estat l'entitat guardonada amb el Premi Solidaritat 2020, atorgat per l'Institut de Drets Humans de Catalunya aquest gener, i lliurat al Parlament de Catalunya el 15 de juny, en reconeixement de la seva lluita en favor dels drets humans. L'Associació in via, fundada l'any 1953 a Barcelona i que té la seva seu al barri del Poblenou, va iniciar el seu activisme per garantir els drets fonamentals de les persones més vulnerabilitzades, entre elles les dones, els infants, les persones migrades i les persones amb diversitat funcional, des d'una perspectiva de Drets Humans i de Gènere Interseccional.

L'Associació in via desenvolupa els seus projectes psicoeducatius des de tres àrees d'intervenció: el Servei d'Atenció Integral a les Dones, el Servei d'Atenció a la Infància i Famílies i el Servei d'Inserció i Formació, per tal d'erradicar les múltiples violències que afecten les persones més vulnerabilitzades de la nostra societat a través d'una atenció integral i especialitzada.

Aquest guardó ha significat per a totes les persones que integren els equips de treball, les persones associades, les voluntàries i les persones ateses, un honor que volem compartir amb totes les veïnes i veïns del barri del Poblenou i també amb totes les entitats públiques i privades que ens han donat suport al llarg de 68 anys de trajectòria. Continuarem lluitant amb totes i tots vosaltres per fer d'aquesta, una societat lliure de violències, igualitària i justa.

Elena Marzo

No es inspiración / 10 poemas, 1 historia Editorial Poesía eres tú, 2021

Elena Marzo

Elena Marzo, l'autora d'aquest breu llibre de poemes que anunciem i recomanem, ha estat uns quants anys col·laboradora d'aquesta revista que està llegint. De la revista 65 (desembre 2010) a la 81 (maig 2014), va publicar disset històries de barri, «Històries de la puta crisi (al Poblenou)», que podeu rellegir —al web de l'AVV trobareu les revistes. Amb humanitat, tendresa amarga i duresa, reflecteixen com la crisi embolcalla la parella Berta i Pere i el seu fill Joel.

Ara amb aquesta història en deu poemes, dedicada «A los corazones, como el mío, que andan buscándose la vida» (com la cercava la Berta), aprofundeix en aquest interior humà, on nia el que hem estat, el que podríem haver estat, el que havíem imaginat que seríem, el que semblava que érem i no érem, el que érem i no ho reconeixíem... Una història humana, fràgil, real, explicada d'una manera molt singular.

Premi europeu a la rehabilitació del conjunt de la Torre de les Aigües

La Comissió Europea i Europa Nostra han concedit els premis de la UE 2021 al patrimoni cultural.

Un d'aquests vint-i-quatre premis, corresponents a divuit països diferents, ha estat atorgat al col·lectiu multidisciplinari format per l'arquitecte Antoni Vilanova (coordinador del projecte), Eduard Simó, arquitecte tècnic, i la geògrafa i historiadora Mercè Tatjer, per la rehabilitació de la Torre de les Aigües del Besòs. L'equip va rebre l'encàrrec de l'estudi històric i el projecte de recuperació del conjunt patrimonial de la torre i la casa de vàlvules, declarat Bé Cultural d'interès local BCIL i propietat de l'Ajuntament de Barcelona. El projecte i l'obra arquitectònica que ha merescut el guardó va ser possible per l'insistent treball de preservació del patrimoni industrial del Poblenou de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou i el grup de patrimoni del Fòrum de la Ribera del Besòs, i va ser sufragat en la seva totalitat per l'empresa Aigües de Barcelona. En el procés museístic hi van col·laborar també antics treballadors de MACOSA, així com el Museu d'Història de la Ciutat, el MUHBA. La Torre de les Aigües i casa de les vàlvules, actual seu de l'Arxiu Històric del Poblenou, és avui un dels millors conjunts patrimonials de la ciutat gràcies a l'acuradíssima obra de restauració d'un dels més bells exponents de l'arquitectura industrial del darrer de-

Homenatge als lluitadors contra les conseqüències de l'amiant

Els extreballadors, actualment jubilats, de MACOSA han patit de primera mà les malalties i morts causades per l'amiant. Per això el dissabte 29 de maig van organitzar un acte a la Torre de les Aigües, on havia estat Can Girona/Macosa, per retre homenatge als metges, advocats, professionals i moviment veïnal que col·labora en aquesta lluita per erradicar les conseqüències de la presència d'amiant.

El seu compromís en la sensibilització de la ciutadania davant d'aquesta xacra ha mobilitat Barcelona, de la mà de la FAVB, en la lluita per aconseguir

que l'amiant desaparegui completament.

El Poblenou, barri eminentment obrer i que ha tingut moltes fàbriques, la majoria actualment desaparegudes, és un exemple del perill que representa la presència d'aquest material per al veïnat i molt especialment per als infants de les escoles que en tenen a prop.

Des del Poblenou volem agrair l'esforç i el compromís dels jubilats de MACOSA-ALSTOM afectats per l'amiant, organitzadors de la trobada.

La Plataforma d'Educació torna a sortir al carrer

Davant la indefinició del Districte de Sant Martí sobre els equipaments educatius i esportius compromesos, la Plataforma en Defensa de l'Educació Pública del Poblenou, formada per representants de les AFA de les escoles i instituts del barri i de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, es va concentrar a la plaça de Can Saladrigas (davant de la biblioteca) el dia 12 de juny, complint les mesures de seguretat establertes a causa de la covid. Van animar la concentració els Tabalers de l'escola La Llacuna.

Fa anys que reivindicuem una planificació escolar i una actuació serioses per part del Consorci d'Educació, conseqüents amb la creació d'escoles i instituts que es necessiten al barri. La realitat és que les retallades decidides per l'Administració fa deu anys, que ens semblaven extraordinàries, han esdevingut habituals.

No volem més emplaçaments provisionals: els alumnes de moltes escoles del barri han estat molts anys en instal·lacions provisionals, amb la inestabilitat i el sobre esforç que això suposa per a tota la comunitat educativa (Fluvià, La Llacuna, Sant Martí, Maria Espinalt..., i ara les escoles La Flor de Maig, L'Auditori i l'institut 22@).

No volem més la massificació d'alumnes ni els «bolets» que estan suportant les escoles i instituts del barri des de fa més de deu anys. No volem aules d'infantil i primària amb més de vint-i-cinc alumnes, ni aules d'ESO amb més de trenta.

Volem continuïtat dels projectes educatius, que han demostrat la seva eficàcia i qualitat, amb estabilitat del professorat. Volem unes bones condicions laborals per al personal docent, amb substitucions des del primer dia, i amb el personal de suport necessari: vetlladors/es, monitors/es..., per atendre totes les necessitats educatives dels nostres fills i filles.

Volem els recursos humans i materials necessaris per a una educació inclusiva i de qualitat, des del primer dia de curs. No volem que les famílies actuïn de finançadores de les administracions i hagin de pagar les mancances de recursos de les escoles i instituts.

Per això, exigim que la inversió en educació pública sigui una prioritat de les administracions i que el 6% del PIB es destini a educació pública.

Amador Pisabarro

L'enhorabona al Pau Bru Montoya i al Club d'Escacs Ateneu Colon

Quan ja havíem tancat la revista anterior vam saber la notícia que el Pau Bru Montoya, jugador del club d'escacs poblenoví Ateneu Colon, havia quedat campió de Catalunya Sub-8 sense cedir cap punt, aconseguint 8 punts dels 8 possibles. Aquest resultat, a més, li ha obert la porta a participar a final d'aquest mes de juny al Campionat d'Espanya Sub-8.

El Club d'Escacs Ateneu Colon, a més de competir en totes les categories, disposa d'una Escola d'Escacs per a nens i nenes, i té la seu al passatge Pere Ripoll, 11, baixos.

Enhorabona, Pau!

Ens va semblar molt enriquidor, així que estigueu atents perquè aviat us convidarem a repetir aquesta ruta amb nosaltres!

Primera pedra Nhe

El dijous 18 de juny, al solar del carrer Ciutat de Granada, 108-110, s'ha posat la primera pedra del que serà el Nou Hospital Evangèlic (Nhe) de la Fundació Privada Nhe, fruit de la col·laboració del Consorci Sanitari de Barcelona (Generalitat i Ajuntament) i el patronat de la Fundació, que finança la construcció de l'hospital amb el producte de la venda de l'actual, situat al carrer Camèlies al barri de Gràcia. L'Ajuntament ha cedit la titularitat del terreny públic per un període de 50 anys; al final d'aquest termini tota la instal·lació passarà a ser de titularitat pública, és a dir, que l'Ajuntament,

i a través d'ell la ciutadania de la ciutat, serà propietari de l'hospital.

La història del Nhe es remunta al segle XIX, quan es va llogar un pis el 1874 per acollir dues ancianes. Del 1879 al 1936 la institució es va dir Infermeria Evangèlica i a partir d'aquest moment, quan 9 consolats —França, Gran Bretanya, EUA, Suïssa, Alemanya, Noruega, Suècia i Dinamarca— van assumir part del patrimoni, Hospital de les Colònies Estrangeres. El 1973 la institució va recuperar el seu patrimoni i passà a dir-se Hospital Evangèlic i Nou Hospital Evangèlic de Barcelona posteriorment.

A LA PLATJA
RESPECT!

#respectBCN
barcelona.cat / platges

Ajuntament de
Barcelona

novaicària
ESPORT & FIT

El cos t'ho demana!
#SOMNOVAICARIA

DEIXA D'ENTRENAR
SOL/A DAVANT D'UNA
PANTALLA I VINE A
NOVA ICÀRIA!

APUNTA'T ARA I **ET REGALEM**
LA MENSUALITAT DE JULIOL

*CONSULTEU CONDICIONS A LA RECEPCIÓ DEL CENTRE

PER QUÈ ENTRENAR A NOVA ICÀRIA?

- ✓ Perquè tenim un equip de 40 instructors/es
- ✓ Perquè tenim màquines amb tecnologia de vanguardia
- ✓ Perquè és una altra manera de socialitzar-se
- ✓ Perquè tenim tota mena d'activitats i materials
- ✓ Perquè tenim espais per relaxar-te i cuidar-te

Av. Icària 167, 08005 Barcelona | Tel. 93 221 25 80 | rrpp@novaicaria.com
www.novaicaria.com

Ajuntament de
Barcelona

